

3 Господи, пророцы те твои избиха, и олтари те твои раскопаша: и встанахъ самъ азъ, и искахъ да ми зематъ животатъ.

4 Но що мѣ говори Божественный отвѣтъ; азъ самъ вставилъ за себе семь хілады мѣжы, които си не преклониха колѣна та предъ валаа.

5 Така прочее и въ сегашно то време са встанахъ нѣкои (благочестиви) по избраніе то на благодать та (Божія).

6 Яко ли е по благодати, то не е отъ дѣла та: защото (иначе) благодать та не бы была благодать. Я ако е отъ дѣла та, то не е вече благодать: понеже (иначе) дѣло то не е вече дѣло.

7 Що (сѣдѣва) прочее; (ето що): защо Израиль не полъчи онова, щото искаше: но избранни те го полъчиха: а други те сѣдѣха.

8 (каквото що е писано: даде имъ Богъ азъ нечужденъ, очни, съ които не видатъ, и оушы, съ които не чжатъ) дори до днешніатъ день.

9 И Давидъ говори: да бжде трапеза та имъ за примка, и за ловъ, и за совлазнъ, за наказаніе нимъ.

10 Да имъ потемнѣатъ очи те да не видатъ: и гжрѣатъ имъ всегда искривѣвай.

11 Пытамъ прочее: да ли са се така пресоппали, щото со всѣмъ да паднатъ; не дай Боже! но да тѣхно то паденіе (послѣжи) на

тазичници те за спасеніе, за да се подклнатъ и они на ревность.

12 Яко ли е тѣхно то паденіе богатство на свѣтѣтъ и недостатото тѣхенъ богатство на тазичници те, колко повече (ще да бжде), цѣло то нишно вбраценіе.

13 Намъ говоримъ на тазичници те: (азъ) понеже самъ апостолъ на тазичници те прославлявамъ си саженіе то.

14 Негли возвѣдимъ нѣкакъ на ревность мои те единоплеменны, и спасемъ нѣкои отъ нихъ.

15 Защото, ако отверженіе то нишно е примиреніе на свѣтѣтъ: що (ще друго да бжде) вбраценіе то нишно, та не шживленіе отъ мертви те.

16 Яко ли са начатки те (на плодевете) свати, то и сичкіо друго плодъ е сватъ: и ако (е) кореньо сватъ, то и стебла та (са) свати.

17 Яко ли нѣкои стебла са се откжрили, и ты, който си былъ дива маслина присадишь си се по междъ нихъ, и сотворилсисе участникъ на кореньатъ и на тлѣстина та маслична.

18 Не превозноси се надъ стебла та: и ако се превозносишь, (знай) защо ты не джржишь кореньо но кореньо тебе.

19 Но ще да речешъ стебла та се откжрихъ да се присадимъ азъ.

20 Добре: (они) за невѣріе то имъ быдохъ откжршени, а ты